



PARAULES DE VIDA

Els sacraments de l'Església

El temps litúrgic de la Pasqua té un caràcter eminentment sacramental. La celebració de la Vetlla Pasqual, que constitueix el moment més adequat per a l'administració dels sacraments de la iniciació cristiana, inaugura un temps de gràcia que es perllonga durant cinquanta dies, durant el qual molts xiquets i joves de la nostra diòcesi rebran els sacraments de la incorporació a Crist i a la seua Església: el Baptisme, la Confirmació i participaran per primera vegada en l'Eucaristia. Encara que aquests moments són viscuts amb especial intensitat per les famílies, no oblidem que no són simples actes socials, sinó que estem davant unes celebracions de l'Església que omplen d'esperança les nostres comunitats cristianes. Des d'aquí vull agrair el treball de tots els qui feu possible que tants xiquets i joves s'acosten il·lusionats a rebre al Senyor en l'Eucaristia i a acollir l'Esperit Sant que se'ls comunica en el sacrament de la Confirmació en tota la seua plenitud: sacerdots, catequistes i tots els qui col·laboreu en la preparació d'aquestes celebracions.

En l'ambient cultural en el que vivim, caracteritzat per una absència de lo cristià en la vida de les persones,



aquests moments poden ser per als xiquets i joves que reben els sacraments, i també per a les seues famílies, un esdeveniment de gràcia: si els parlem de Crist i els ensenym a acollir la seua paraula; si aconseguim que el seu cor s'obriga al desig de viure en amistat amb Ell i els ensenym a pregar; si aconseguim que la seua vivència de la fe en aquest moment sigui una experiència joiosa i que descobrisquen que l'Església és una comunitat acollidora... Déu pot fer que el nostre treball, que no és altre

que sembrar l'Evangelí en el cor del món, doni més fruits dels que nosaltres mateixos podem imaginar.

Als pares que demaneu per als vostres fills els sacraments de l'Església i els animeu a preparar-se per a rebre'ls dignament, també us vull donar les gràcies. És un gest que indica que valoreu la fe que vosaltres mateixos heu rebut en el si de l'Església. Volguera animar-vos a viure aquest moment com una nova ocasió que el Senyor us ofereix per a créixer en eixa fe. La vostra missió no

consisteix únicament a preocupar-vos que els vostres fills reben els sacraments. El més important és que entre tots (família i Església) els ajudem a créixer en la fe. El vostre testimoniatge de vida és fonamental per a ells: si perceben que li doneu importància al que estan vivint, també ells ho valoraran; si descobreixen que per a vosaltres és un esdeveniment social que no té cap conseqüència en la vida, quan passe tot haurà acabat. Si els acompanyeu en aquest camí, estareu sent fidels al compromís que va fer davant el Senyor el dia del seu baptisme.

A tota la comunitat diocesana us convido en aquest temps a pregar pels xiquets i joves que rebran els sacraments i per les seues famílies, perquè el Senyor vessi abundantment els seus dons sobre ells; pels sacerdots i catequistes que els han acompanyat en el seu camí de fe, perquè, malgrat les dificultats, no perden la il·lusió de seguir anunciant a Jesucrist; i, finalment, per aquells que s'han allunyat del Senyor, perquè arriben un dia a descobrir que Ell no deixa d'estimar-los.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Do, gràcia, gratuïtat

El seu sepulcre és buit: aquesta és l'evidència immediata amb la que els amics de Jesús es troben i a partir de la qual aniran descobrint l'abast d'allò que s'ha esdevingut: el Senyor ha ressuscitat! Tot i que l'Escriptura anunciava que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts (Evangelí del dia de Pasqua, Jn 20,1-9), els cal seguir el tram més o menys llarg que va de la primera constatació al coneixement i convenciment ple del que aquesta significa. A l'inici d'aquest camí, durant el seu recorregut i en la seua culminació no hi ha sinó do, gràcia, gratuïtat.

A l'Evangelí d'aquest tercer diumenge de Pasqua se'ns narra la situació anímica dels deixebles: estan esglaiats, no reconeixen Jesús, creuen que

és un esperit, estan alarmats, tenen el cor ple de dubtes. Jesús se'ls mostra ell mateix, el qui havia estat crucificat (*els ensenyava les mans i els peus*) es deixa palpar, menja amb ells. I arriba el moment definitiu, de final de recorregut: *Llavors els obrí l'enteniment perquè compreguessin el sentit de les Escriptures* (Lc 24,45). Ara el reconeixen plenament, ara copsen la realització del que havia estat anunciat.

Molts de nosaltres potser no recordem en quin moment de la nostra història de fe el Misteri de la Resurrecció de Jesús se'ns va fer —per do— diàfan i la convicció més certa, de manera que en van quedar còpresos el nostre esperit i també en el nostre enteniment.

Creure en la Resurrecció de Jesús és mirar-nos i agrair el do rebut, sabent que la seva resurrecció és garantia de la nostra. És també mirar la realitat humana amb ulls nous. Uns ulls que es deixen interpel·lar per aquelles circumstàncies personals i col·lectives mancades de vida: sepulcres buits que reclamen sentit i participació en la vida del Ressuscitat.

Es tracta que amb la nostra acció siguem testimonis del Ressuscitat i comuniquem la vida que ell ens dona allà: vida plena de sentit, de misericòrdia. Vida que fomenta el bé comú, la justícia, la fraternitat.

Bona Pasqua!

Concepció Huerta

PALABRAS DE VIDA

Los sacramentos de la Iglesia

El tiempo litúrgico de la Pascua tiene un carácter eminentemente sacramental. La celebración de la Vigilia Pascual, que constituye el momento más adecuado para la administración de los sacramentos de la iniciación cristiana, inaugura un tiempo de gracia que se prolonga durante cincuenta días, durante el cual muchos niños y jóvenes de nuestra diócesis recibirán los sacramentos de la incorporación a Cristo y a su Iglesia: el Bautismo, la Confirmación y participarán por primera vez en la Eucaristía. Aunque estos momentos son vividos con especial intensidad por las familias, no olvidemos que no son simples actos sociales, sino que estamos ante unas celebraciones de la Iglesia que llenan de esperanza nuestras comunidades cristianas. Desde aquí quiero agradecer el trabajo de todos los que hacéis posible que tantos niños y jóvenes se acerquen ilusionados a recibir al Señor en la Eucaristía y a acoger al Espíritu Santo que se les comunica en el sacramento de la Confirmación en toda su plenitud: sacerdotes, catequistas y todos los que colaboráis en la preparación de estas celebraciones.

En el ambiente cultural en el que vivimos, caracterizado por una ausencia de lo cristiano en la vida de las personas, estos momentos pueden ser para los niños y jóvenes que reciben los sacramentos, y también para sus familias, un acontecimiento de gracia: si les hablamos de Cristo y les enseñamos a acoger su palabra; si logramos que su corazón se abra al deseo de vivir en amistad con Él y les enseñamos a orar; si conseguimos que su vivencia de la fe en este momento sea una experiencia gozosa y que descubran que la Iglesia es una comunidad acogedora... Dios puede hacer que nuestro trabajo, que no es otro que sembrar el Evangelio en el corazón del mundo, dé más frutos de lo que nosotros mismos podemos imaginar.

A los padres que pedís para vuestros hijos los sacramentos de la Iglesia y los animáis a prepararse para recibirlos dignamente, también os quiero dar las gracias. Es un gesto que indica que valoráis la fe que vosotros mismos habéis recibido en el seno de la Iglesia. Quisiera animaros a vivir este momento como una nueva ocasión que el Señor os ofrece para crecer en esa fe. Vuestra misión no consiste únicamente en preocuparos de que vuestros hijos reciban los sacramentos. Lo más importante es que entre todos (familia e Iglesia) les ayudemos a crecer en la fe. Vuestro testimonio de vida es fundamental para ellos: si perciben que le dais importancia a lo que están viviendo, también ellos lo valorarán; si descubren que para vosotros es un acontecimiento social que no tiene ninguna consecuencia en la vida, cuando pase todo habrá terminado. Si les acompañáis en este camino, estaréis siendo fieles al compromiso que hicisteis ante el Señor el día de su bautismo.

A toda la comunidad diocesana os invito en este tiempo a orar por los niños y jóvenes que recibirán los sacramentos y por sus familias, para que el Señor derrame abundantemente sus dones sobre ellos; por los sacerdotes y catequistas que les han acompañado en su camino de fe, para que, a pesar de las dificultades, no pierdan la ilusión de seguir anunciando a Jesucristo; y, finalmente, por aquellos que se han alejado del Señor, para que lleguen un día a descubrir que Él no deja de amarles.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Jornades de febrer al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Dels dies 9 al 12 de febrer, 32 persones del nostre Bisbat de Tortosa hem estat a Lourdes. Una experiència novedosa.

Sortírem de Tortosa a les 16 hores i, després de parar a Móra la Nova, començarem el viatge fins al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Un viatge ple d'il·lusió i de pregària.

El dissabte 10 participarem, successivament, en l'Eucaristia, en el Viacreu i en la Processó Mariana, mentre el president, Sr. Ferran Carles, i el consiliari, Mn. Jordi Centelles, participaven en les jornades de formació.

El diumenge 11, Festa de la Mare de Déu de Lourdes, a les 10 h participàvem en la missa internacional. Missa amb molta gent. Tots pregant per la nostra diòcesi. I en



acabar el dinar, autocar i cap a casa.

El president i el consiliari es quedaren fins al dilluns per acabar de preparar el pelegrinatge diocesà

que es farà els dies 5 al 9 de juliol.

Mn. Jordi Centelles
Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes de Tortosa

La juventud

Los sacerdotes de la diócesis de Tortosa hemos participado en las jornadas de

formación durante los días 12 y 13 de febrero. El tema de estudio ha versado sobre los jóvenes. Un

tema que nos preocupa, mejor dicho, nos apasiona. El motivo principal es porque en nuestra diócesis se celebrará «L'Aplec de l'Esperit» que se refiere al encuentro que suele celebrarse cada cuatro años en una de las diócesis que tienen su sede en Cataluña.

Este encuentro supone algo así como provocar una experiencia de amistad, de fervor religioso, de la necesidad que todos tenemos de Dios, del misterio. Es para compartir todo el pueblo de Dios, jóvenes, con sus sacerdotes y obispos.

Hay mucho trabajo por delante y deseamos que participen muchos jóvenes.

Mn. Antonio Bordás



TWITTER DEL PAPA FRANCESCO



@Pontifex: «Qui confessa els seus pecats amb humilitat i sinceritat rep el perdó i retroba de nou la unió amb Déu i amb els germans» (14 de febrer).

@Pontifex: «El missatge de Jesús és incòmode i ens incomoda, perquè desafia el poder religiós mundà i provoca les consciències» (17 de febrer).

@Pontifex: «Oferir un do de gratitud a Jesús és dedicar temps a una persona difícil, ajudar algú que no ens resulta interessant» (25 de febrer).

@Pontifex: «Estem tots cridats a viure la joia que neix de la trobada amb Jesús per vèncer el nostre egoisme, sortir de la nostra comodat» (28 de febrer).



Celebració del Dimecres de Cendra a la Catedral de Tortosa

El dia 14 de febrer, Dimecres de Cendra, se celebrà a la Catedral una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, i concelebrada pel rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, Mn. Josep M. Membrado i Mn. Rafel Prades. Amb aquesta celebració s'inicià la Quaresma, que és una crida de Déu per reconciliar-nos amb Ell. És temps de pregària, almoïna i dejuni. Temps per fer camí cap a la Pasqua.

El Sr. Bisbe, després de saludar els sacerdots concelebrants i els fidels, ens digué que amb el Dimecres de Cendra comença el temps de Quaresma, un temps de gràcia i d'opor-



tunitat que ens dona el Senyor. El papa Francesc ens recorda en el missatge de Quaresma d'un perill, i és que es refredi en nosaltres l'amor a Déu. Els que avui estem aquí reunits vivim amb fe, complim amb l'Església, però pot ocórrer que tot això ho fem sense amor i de manera rutinària. La Quaresma és un temps per reafirmar en els nostres cors l'amor al Senyor.

Quan va ser el moment litúrgic, el Sr. Bisbe imposà la cendra als fidels: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli.»

Caminem joiosos cap a la Pasqua de Resurrecció!

Maria Joana Querol

Segona jornada de formació per a catequistes al nostre bisbat de Tortosa

El dissabte 17 de febrer vàrem tenir la segona jornada de formació per a catequistes d'aquest any. Estem aprofundint en la formació, com ens marquen les línies del Pla de Pastoral diocesà, seguint el Catecisme «*Jesús és el Senyor*».

Vàrem tractar els dos primers temes del Catecisme: ser Cristià i l'Església. La formació la va dirigir Mn. Víctor Cardona. Amb molta pedagogia i claredat va ajudar molt a la cinquantena de catequistes que van assistir a clarificar el sentit de ser cristià i de viure la fe al si de l'Església.

En un segon moment del matí, Mn. Gerard Reverté ens va indicar diferents llocs de la xarxa on podem trobar materials que ens poden ajudar per a les sessions de catequesi i per a la formació dels catequistes.

Dona goig de veure la il·lusió dels catequistes al final del matí al veure que els fa molt de bé el participar d'aquestes jornades de formació. El que també ens esperona a tots és el veure que onze mossens també s'hi van poder fer presents.

Que tot sigui per créixer en la nostra missió d'evangelitzadors.

Mn. Javier Vilanova



AGENDA

▀ **Dilluns 16**, Tortosa, Ermita de Mig-Camí, recés de Pasqua per al clergat.

▀ **Diumenge 22**, Seminari, a les 10 h, MID.



Seminari Diocesà de Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i màrtir, sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Divendres [Fets 9,1-20 / Sl 116 / Jo 6,52-59]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, màrtir; sant Conrad de Parzham, religiós caputxí.

22. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10, 11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i màrtirs; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

Diurne III de Pasqua (B)

COMENTARI

L'havien reconegut quan partia el pa



Stette in mezzo a loro (Ell es va quedar al mig d'ells), 2014. Aquarel·la de Maria Cavazzini Fortini

El discurs de Pere al recinte del Temple ve motivat per la guarició del coix *invàlid de naixement* (3,1s) i la posterior reacció de *tot el poble* que *lloava Déu*, i del mateix coix curat que *no se separava de Pere i Joan*.

El discurs vol desfer el malentès dels qui pensen que Pere i Joan, pel seu propi poder, han curat *el qui demanava caritat a la Porta Bonica del Temple*.

El discurs, cristològic i missioner, s'adreça als jueus proclamant el kerigma cristià: *Déu ha glorificat Jesús, el seu Servent... ressuscitant-lo d'entre els morts*.

El punt central és que, *gràcies a la fe en el seu Nom, Jesús ha restablert l'home que tots coneixeu. Aquesta fe, que ve per Ell, l'ha curat completament* (v. 16).

L'exhortació de 1Jn pren un to més personal i directe adreçant-se als qui anomena *fillets meus* amb preocupació pastoral semblant a l'amor patern.

Indiscutiblement el millor seria viure sense pecar. Però la realitat és la que és i cal no oblidar-la!

Per això cal confessar els pecats sense que el seu reconeixement ens enfonsi en la desesperació.

Confessar el pecat és ja oposar-se a ell.

Si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor: Jesucrist.

El Paràclit/Defensor per excel·lència a l'evangeli de Jn és l'Esperit Sant; però a 1Jn ho és també Jesucrist.

Presentar Jesucrist com a *víctima propiciatòria pels nostres pecats* evoca la seva Mort i Resurrecció com «expiació pels nostres pecats».

L'Evangelí força la cronologia situant la presència del Ressuscitat a Jerusalem el mateix vespre quan *els dos deixebles* retornen d'Emmaús on anaven quan *el dia començava a declinar*. Hi preval l'interès teològic per situar el dia de Pasqua l'origen de tota la fe cristiana.

Esglaïats van creure que veien un esperit: la reacció d'*esglai, alarma i dubtes*, subratlla apològicament la identificació del Jesús que supera les lleis de l'espai (*portes tancades*) amb el que van conèixer a Galilea.

La invitació a tocar-lo (*Palpeu-me*) vol mostrar la corporeïtat singular del Ressuscitat.

La clau decisiva és que de tot això *en som testimonis*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15,17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vaureu entregar i vaureu negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vaureu negar i vaureu demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al·leluia.*

Responeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15,17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»